

Η ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗ

ΑΡΙΘ. 67.

Τὰ Κάλυδα διὰ τὸ ἔτος 1863.

Τὰ κακοβροίξικα τὰ ἐξήντα δύο,
Ἐν ἐφοφῆσανε ἀπὸ τὸ κρῦο,
Ἄς τὰ ξεχάσουμε καὶ ἡ ἱστορία
Ἄς τοὺς συντάξῃ νεκρολογία,
Ἄς τὰ εἰκωνίσουνε οἱ χρονογράφοι,
Καὶ τῆς Εὐρώπης οἱ ἀθλιογράφοι.
Μὰ ἄς μὴν ξεχάσουν εἰς τὴν Κηδεῖα
Ἡ Ἑλλάδα νᾶναι καὶ ἡ Ἰταλία,
Κ' ἡ δυὸ ἀδελφάδεις μαῦρα ἐνδυμέναις
Ἐπὶ τὴν κοινὴ λύπη χειροπλασμέναις,
Νᾶν καὶ τῆς Κύθου οἱ σκοτωμένοι,
Καὶ τοῦ Ἀσπρομόντε οἱ πληγωμένοι
Μὲ βῆμα τρέμου, ἐν ἀγωνία
Ἄς τ' ἀκλουθήσῃ κ' ἡ Πολωνία.
Τοῦ Βασιγκτῶνο; καὶ τοῦ Φριγκλίνου
Ἡ γῆς ἡ ἔρημ, ἡ γῆ τοῦ θρήνου,
Ἡ ἀδελφομάχος Ἀμερικὴ
Ἐπὶ τὴν συνοδεία νὰ μὴ φανῇ . . .
Πῶς ἔμπορεῖ νᾶναι ἐπὶ τῆς λειτανία
Ἐθνος ποῦ ἀμάρτησε σ' αὐτοχειρία ; . . .
Ἄς εἶν' κί ὁ Τοῦσκος κί ἄς ἀκουμάβῃ
Ἐπὶ τὸν Παλμερστῶνα ποῦ θάν τὸν φᾶν,
Τί βλάβει ἂν ἦνε δίκαιος ἢ ἀδίκος ;
Κουμβάει ἐπὶ τὸν δῆμο ὡς κί ὁ κατὰδικος!
Ὁ Πίος Νόνος ὡς τελευταῖος
Καὶ κειὸς ἄς ἄθῃ, καικειὸς γενναῖος
Ἐπὶ τὸν Κροκόδειλος καικειὸς νὰ κλάψῃ
Τὰ ΕΞΗΝΤΑ ΔΥΟ ΤΟΥ καὶ νᾶν τὰ θάψῃ,
Καὶ τὴ δικὴ του νεκρολογία
Τὴν ἀναβάλλῃ ἐπὶ τὰ ΕΞΗΝΤΑ ΤΡΙΑ.
Ἔτσι ἔμεις κλείνομε τὰ ἐξήντα δύο,
Ἐν ἐφοφῆσανε ἀπὸ τὸ κρῦο,
Τέτοια τοῦ; ψάλλομε μνήμη αἰωνία,
Τώρα ποῦ ἐφάνηκαν τὰ ΕΞΗΝΤΑ ΤΡΙΑ.

Ἐσς, ΕΦΤΑΝΗΣΑ καλὴ χρονιά
Ἐσς, εὐχομάστε, καὶ ἔπιτυχία
Ἐπὶ τὴν Ἑνωσί ποῦ λειγουδεύετε,
Καὶ μέρα νύχτα παντοῦ γυρεύετε,
Μὰ ἐκείθε ποῦ ἔρχεται δὲν τὴν προσμένετε
Καὶ νᾶν Ἑνωσί πλεῖα δὲ σᾶς φαίνεται,
Πάρτετῃ, πάρτετῃ ἀφοῦ καὶ ἡ Ἀγγλία
Ἐκαλοσύνεψε ἐπὶ τὰ ΕΞΗΝΤΑ ΤΡΙΑ !
Αἱ ΔΗΜΟΚΟΠΟΙ ΜΑΣ κοντά μου ἐλάτε,
Νὰ σᾶς φιλέψομε σὺν πῆθυμάτε
Ὅρροστε ! . . . τὴν Ἑνωσί καὶ θέλετ' ἄλλο
Πρᾶγμα ἀγιώτερο καὶ πλεῖα μεγάλο ;

Τὶ ξεροβήχετε ; στραβοστρωρίζετε,
Ὡ; καὶ τὴν Ἑνωσί τώρα ἐξοβρίζετε.
Δὲν τὴν θέλετε, δὲν καταδέχεσθε
Ὅχ τὴν Ἀγγλία σας δὲν τὴν δεχέσθε ;
Αἱ ! ἐκατάλαβα, ὅσο ἀκούοτε
Καὶ στὰ κεφάλια σας μέτῃ ἐκρυβότουε,
Ἦτον πολῦτιμο ξερατικό
Γιὰ κάθε κόμμα σας πολιτικό !
Τώρα ποῦ ἐφάνηκε ἐντροπισθητικέ;
Καὶ σὰ νὰ ποῦμε τὴν ἐσκατήκετε . . .
Πρᾶγμα ἐσεῖς θέλετε ποῦ νὰ μὴ φάνηκε
Μὰ νὰ ἀκούεται, ἔτσι χορταίνετε !
Ὁ θεὸς νὰ κάμῃ τὸ πῶθητό σας
Πάντα νᾶν τάχετε πίσω κί ὀμπρός σας
Μὰ ὁ θεὸς νὰ κάμῃ καὶ ἡ Ἀγροσία
Νὰ ξεψυχῆσῃ ἐπὶ τὰ ΕΞΗΝΤΑ ΤΡΙΑ.

ΑΓΓΛΟΙΟΝΙΟΙ καὶ ἡ ἀρεντιά σας
Ἀκούστε, ἂ θέλετε, τὰ κάλυδά σας.
Ἡ Ἑνωσί λέτε δὲ σᾶς τρομάζει
Διὰ τῆς Ἀγγλίας, τί σας πειράζει
Νὰ ἐνωθῶμε μὲ τὴν Γραικία,
Μὲ τὴν Μελίτη, μὲ τὴν Ἰνδία ; . . .
Ὅπου κί ἂν πάτε ἡ χώρα ἀρκύνει
Νὰ λέτε Ζήτω ἡ Ἀλιβιῶν !
Ἡ λίρα νόμισμα εἶν ποῦ περνάει,
Κ' εἶνε πολῦτιμη ὅπου κί ἂν πάει,
Τὶ σᾶς πειράζει, καὶ τέλος πάντων,
Ἄ λένε Ἀλφρέδον ἢ Φερντινάντον
Τὸ Ἀγγλίας τὸν πρίκτωρα εἰς τὴν Γραικία;
Τύπος εἶν τ' ἔνομα, δὲν εἶνε οὐσία,
Μὰ νᾶστε φρόνιμοι μὴ γελασθῆτε,
Γιὰ λίγαις λίραις μὴν πουληθῆτε,
Κάμετε ἔνανε, νὰ σᾶς χορῶ,
Πολιτευμάτικοπλειστηριασμοῦ,
Κ' ἔγνοια σας μένετε εἰς τὴν Ἀγγλία,
Γιατὶ ἀγοράζει ἐπὶ τὰ ΕΞΗΝΤΑ ΤΡΙΑ.

ΚΥΡΑΔΕΣ ὁμορφες πάλε κ' ἐφέτος
Σᾶς χαίρεται ὁ Διαολέτας.
Τὶ νὰ σᾶς δοτοῦμε τέτοια χρονιά
Δυστυχισμένοι γὰρ μετὰ τὴν
Ὅσ' εἶσατε ὁμορφες νᾶτε ἐπὶ τὴν
Νᾶτε μυροῦδια, νᾶτε πικρινάδια,
Νᾶτε καθρέφτιδες, γὰρ νὰ ξεδῶνετε,
Καὶ ματογιάλια νὰ ζετιμόνετε.
Ὅσ' εἶσατε ἄσχημες πάρτετε ἀσπράδα;,
Καὶ βιργινάλια καὶ κοκκινάδα;.

Ὁφι σὰς κάνουνε ἀγγελικὴ
 Σὰς τ' ἀγοράσαμε de Chez Baillie,
 Ἴγνοια σας ἴγνοια σας οἱ σιζυγοὶ σας
 Θεὸς νὰ θαυμάσουνε τὴν πρόβλεψή σας.
 Γιὰ πηρομή τους τὰ μούτρα ἀλλάζετε,
 Γιὰ πηρομή τους τόσα ζωδιάζετε,
 Γιὰ πηρομή τους γένεστε ὠραϊκίς,
 Καὶ γρηαίς ἂν ἦσατε φαίνεστε νέαις,
 Τὶ θεὸς σὰς κάμουνε : τί θεὸς νὰ ποῦνε
 Ὅς ἂν ἦνε ἀλαλοὶ, ἂν τρελλαθουνε.
 Μποροῦν γιὰ τοῦτο, γιὰ ὁμορφιά
 Νὰ σὰς ζητήσουνε τὴ χωρισιά ; . . .
 Εἶθε σὲ χρέος ἢ πανδρεμέναις;
 Νῆστε φανούσιμαίς καὶ στολισμέναις,
 Τὰ χροῖνα τρέχουν καὶ ἠμποροῦνε
 Οἱ ἴδιοι οἱ ἄνδρες σας νὰ σὰς σκαθοῦνε...
 Καὶ τότ' ὠϊμένανε τί δυστυχία
 Γιὰ σὰς ἂν πέσουνε εἰς ἀμυχρία !
 Σὰς εὐγομάστε ὅσ' εἶθε ὠραϊκίς
 Νῆσατε ἢ ἴδιαις καὶ πάντα νέαις,
 Κι' ὅσαις δὲν εἶσατε . . . ὑπομονή !
 Σὰς στέρνουμ' ὄλαις εἰς τοῦ Baillie,
 Ἐκεῖ πουλιέται ἡ ὁμορφιά,
 Τόσο τὸ δράμμι καὶ τὴν ὀγγιά.
 Καὶ σ' ὄλαις, ἀσχημαίς, ὁμορφίαις νεαίς,
 Καὶ ε' ταῖς κοντοῦλαις καὶ ε' ταῖς ψιλαίς,
 Σὰς εὐχημάστε νὰ μὴ σφιδάστε
 Κούχτιχ νὰ γίνετε καὶ νὰ γεράστε,
 Παρ' ὅπως εἶσατε ἔτσι νὰ μείνετε,
 Λίγα νὰ πέρνετε, πολλὰ νὰ δίνετε,
 Νῆσατε ἠμορφίαις μέρα καὶ βράδυ,
 Καὶ μὲ τὰ φῶτα καὶ σ' τὸ σκοτάδι,
 Καὶ ἡ καρδιά σας πάντα νὰ κλίνη
 Σὲ κάθε εἶδους ἐλεημοσύνη.
 Νῆχετε πάντοτε τέτοια κεφάλιχ
 Ὅπου νὰ κάνετε τὸ ἄνδρες βουβάλια.
 Νῆνε οἱ περίπτουοι διασκέδασίς σας
 Καὶ ἕνα θέατρο ὅλη ἡ ζωὴ σας.
 Καὶ νὰ μὴ φαίνεται ἡ ἡλικία σας
 Οὔτε ὄντες φθάσατε στὰ ΕΞΗΝΤΑΤΡΙΑ ΣΑΣ

Ὡ! ΚΟΠΕΛΟΥΛΕΣ ΜΟΥ καλὴ χρονιά,

Ὁ Διὰο.λάιχίς σὰς χαιρετῶ

Κι' ἀπὸ τὰ πέρσι καὶ μεγαλήτεραις

Σὰς βρίσκει, ὠϊμένανε ! κι' ὁμορφήτεραις !

Γιατὶ ἡ ἴδιαις πάντα δὲ μένετε ;

Γιατὶ ὁμορφαινέτε, γιὰτὶ σκληραίνετε ;

Γιατὶ ψιλόνετε ; Γιατὶ παχαινέτε ;

Γιατὶ ἀχαμνένετε ; πὼς ξεθυμαίνετε !

Γιατὶ φουσκόνετε ; γιὰτὶ ἀχνίζετε ;

Καὶ πὼς κλαμμέναις ; πὼς κοκκινίζετε ;

Καὶ πὼς γελάτε ; Τὶ κρυφὰ λέτε ;

Ὅ,τι στοχαζέσθε φανερά πέτε.

Ἐνας ὠϊμένανε χρόνος ἐπέραςε,

Καὶ σὰς σὰς ἀλλάξε, κι' ἄλλους ἐγέρασε !

Ἐνας ὠϊμένανε ! χρόνος χαμένος,

Γιὰ σὰς μονάχα εἶν' κερδεμένος

Ἐνας καὶ πάλε χρόνος ποῦ πάει

Ἄλλαις γελάτε . . . μ' ἄλλαις γελαίε . . .

Ἐλάτε ὄλαις κοντά μου, γελί σας !

Πέτε μου ἐμένανε τὰ μυστικὰ σας,

Ὄλαις τὸ ἴδιο ! . . . πᾶς ἀγαπάτε ; . . .

Ἄχ ! κοπιλοῦλαις μου μὲ συγκινάτε !

Ὄλαις τὸ ἴδιο . . . ὅπως ποθῆτε

Τὸ γληγορώτερο νὰ παντρευθῆτε ;

Ὄλαις τὸ ἴδιο, εἶν' φυσικὸ

Μὰ τί ποθῆτε, γάμο ἢ γαμβρό,

— Τόνα καὶ τάλλο — Τὶ ἀχορταγιά !

— Μὰ εἶναι ἀχώριχα τὰ δυὸ κακὰ.

Μ' ἂν σὰς τὰ δίναντε ξεχωρισμένα,

Τόνα ἀπὸ τάλλο καὶ ἕνα-ἕνα,

Ποῖδ' ἐδιαλέετε, πέτε στὸ Θεῖό σας,

Τὸ Γάμο μόνον ἢ τὸ Γαμβρό σας ;

Δὲν ἀποκρένεστε ; ἀποφασίζετε,

Τὶ θεὸς νὰ πάρτε, τί θέν' ἀφήσετε

ἔχει κι' ὁ Γάμος τὰ προικὰ μέλλιά του

Καὶ τὴ ζημία του καὶ τὴν ὠφέλεια του,

Κι' ὁ Γαμβρός φέρει ὡσὰν προικὸ του,

Μὲς τὸ καλὸ του καὶ τοῦ κακοῦ του.

Τόνα καὶ τάλλο πάρτε κοπέλαις

Κι' ἀλησηνέστε τὸ ἄλλαις σας τρέλλαις,

ἔτσι τὰ πράμματα ὅλα εἶνε ἐδῶ

Ἀπὸ τὴν τύχη κι' ἀπὸ τὸ Θεῖο.

Καὶ σεῖς κοπέλαις μὲ, τὸ καλὸ σας

Τάχα δὲν ἔχετε καὶ τὸ κακὸ σας ;

Προικὰ ὅσαις ἔχετε εἶσατε ἄγριαις,

Εἶσχετε ἀνόηταις, ἔχετε ἄρραις,

Θελετε τόνα, θέλετε τάλλο,

Ὁμορφὸν ἄνδρα, σπῆτι μεγάλο,

Νὰ σὰς λατρεύη, νὰ σὰς ξεδινη,

Καὶ νὰ σὰς ἔχη στὸ γιγουρίνη.

Κι' ἔχετε δίκην ἔτσι νὰ πράζετε,

Γιατὶ τὸν ἄνδρα σας τὸν ἀγοράζετε,

Εἶνε σὰν πρῶμμά σας, λοιπὸν μπορεῖτε

Καὶ σεῖς τὸ πρῶμμά σας νῆν τὸ πουλεῖτε

Μὰ ὅσαις εἶσθ' ὁμορφίαις χωρὶς προικὸ,

Δύσκολα εὐρίσκετε ὠμὲ ! γαμπρό,

Ὅλους κυττάζετε καὶ ἀρχινάτε

Ἀπ' ὅσα σ' ἔνανε νὰ ἀγαπάτε,

Μέσα σὲ τίσους, κάποιος μπορεῖ

Ἄλαλος νέος νὰ ζουρλαθῆ,

Τὴ λευθεριά του, σὰς θυσιάζει

Καὶ τὴ σκλαβιά του τότε ἀγοράζει !

Μὰ ἐμεῖς σὰς κ' ἀράζαντε νὰ σὰς φιλέψουμε,

Κι' ὄχι ὄχτὰ πάθη σας νὰ σὰς γιχτρέψουμε,

ἤρσιε μιὰ τράπουλα εἶνε καινόγυλα

Εἶν' καὶ ἡ Βεββαλὲ, τὸ ἴδιο ἔσθ' ἔτσι !

Μ' αὐτὴ καὶ τὰζέτε μὲ αὐτὴ σπουδαζέτε

Τὴν ἑρμηνείαν τοῦ Ἑρατοῦ, γιὰτὶ θαυμάζετε,

Δὲν τὸ πιστεύετε ; Ἀκούσατέ μας,

Κι' ἂν ἔτσι δὲν εἶνε μουντζέσατέ μας.

Ἐνὶς εἶν' ὁ Ἄσος καὶ μοναχός,

Ἐνὶς θενάνε ὡς κι' ὁ γαμπρός . . .

Κι αν ην μπαστούνης' κακοχρονάχη
 Θε να σ'α; σιάξη κακὰ τή β'αχ',
 'Αν ηνε σπάθης θα σ'ας τρουπήση
 Κι από τήν πείνα θα σ'ας ψοφήση.
 'Αν ηνε κούλης καταραμένος
 Σ'ε σ'ας; θενάρχεται πάντα πιόμενος.
 Δηέρης ν'ανε σ'ας ευχομάστε
 Γιατι στα μούρκια θένα χορτάστε!
 Τὰ δύο σ' ένα χαρτί γραφτά,
 Σ'ας τάζουν γάμο χωρίς προίκια.
 Μάλιστα αν ηνε το δυο σπαθι
 'Η προφήτεια του ειν φανερη'
 Το τρία, πιστεύουμε δεν εινε χρεία
 Να σ'ας ζηγήσουμε στα εξήντατρία . . .
 Σύμβολο αγιο και μυστικό
 Παντου εύρισκετε στον Κόσμο αυτό,
 Σε κάθε θ'νος, τόπο ή θρησκεία,
 Όπου κυττάξετε βλέπετε τρία,
 Στα τρία πιστεύει του Βράμα ο Ινδός,
 Τὰ τρία λατρεύει κι' ο Χριστιανός.
 Τρεις εινε ή Χαριτες στην Οικουμένη,
 Κι' αυταίς αν λείψουε ο έρωσ πεθαίνει.
 Τι λεν τὰ τέσσερα; Τους έρασταδες
 Ζωα να κάνετε και γιογεντάδες,
 Να πέφτουν χ'μου, τὰ μαλλιὰ ζέσσερα,
 Όμπρός σας πάντοτε και με τὰ τέσσερα.
 Τὰ πέντε, φάσκελα λένε να δώσετε
 Στον έραστή σας, σαν τον μουστύσετε.
 Πέντε ειναι ή αισθησεσ, και τὰ έξι λένε
 Πώς εκειαις μόναισ γαμπρους διαλένε,
 Καλουσ και όμορφουσ, όπωςχουν μία
 Αίσθησι άκόμη, πολυ σπανία,
 Δε σ'ας τή λέμε, κι' όσαισ τήν έχετε
 Το γάμο γλιγόρα ναν τον παντέχετε,
 Είγε ή έκτη αισθησισ πολυ μεγάλη,
 Μα δεν εύρισκεται εις το κεφαλι! . . .
 Τὰ έφτα θανάσινα ναχετε κρίματα,
 Όλα σκεπάζουνται σαν ηνε χρήματα.
 Τὰ οκτώ σ'ας λένε, κάθε οχτώ
 Να εύρισκετ' άλλον αγαπητικό.
 Τὰ εννεα εινε ή Μούσαισ ή Ξακουσμέναισ,
 Πουνε άκόμα ωμέ παρθέναισ,
 Ειν προκομμέναισ, και μ' όμορφιά,
 Μα τουσ ελείψανε τὰ μετρητά! . . .
 Τέτοια εινε ή τύχη σας, όσ' είστε ωραίαισ,
 Όσ' είστε ενάρχεταισ, και καλαισ νεαισ
 Μένετε ωιμένανε! παραβλεμέναισ,
 Χωρισ μύθολα πάντα παρθέναισ,
 Σ'ας συμβουλεύουμε τουσ έρασταδασ
 Ναν τουσ φαρεύετε τουσ ποιητάδασ
 Και ποιουσ ήξερει ως και γαμπρουσ
 Μπαρήςτε ναύρετε μεσ τουσ ζουρλουσ. . .
 Τὰ δέκα εινε ή εντολαίσ,
 Και του Θεου μας ή προσταγαίσ,
 Όλαισ περνάτε ταισ, μ' αν ήμπορητε
 Μία τουλάχιστον να σεβασθήτε,

Το ξένο πράγμα μ'ην το ποθήτε,
 Μ'ην άμαρτήσετε και κολασθήτε!
 Ποτέ ή καρδιά σας άσ μ'ην ποθή
 Κοπελουσ άλλησ τον έραστή.
 Ο Ρήγασ λέει, ο έραστήσ σας
 Να βασιλεύη μεσ τήν ψυχή σας.
 Και ο Καβάλουσ, μ' όλη τή χάρη
 Νάντονε παιζετε σαν καβελάρη.
 Δούλου ο Φάντες ειν και δηλοι,
 Όποιουσ στα δύχτιχ σας κακὰ μπλεχθ'ι,
 Πώς δούλου γένεται ως να πεθάνη,
 Μόλισ φορέση Γάμου στεφάνι.
 Βλέπετε έχουε και τὰ χαρτιὰ
 Και τὰ καλάτουσ και τα κακὰ,
 Μεσ τή διασκέδασι έχουε κρυφή
 Όλη το' αγαπης τή διδαχή.
 Τώρα πώλαθετε τον μποναμά σας
 Άκούτε ά θέλετε τὰ κάλανό σας;
 Σ'ας ευχομάστε να μη χρονιάσετε . . .
 Μέσα στα σπήτια σας, να μη γεράσετε,
 Να μη σ'ας εύρη το άλλο έτος . . .
 Καικείνο άνυπανδραισ καθώσ έρέτουσ.
 Κι' όσαισ ή αγαπη σ'ας τουραγνάει
 Ναν τ'νε φάτε, να μη σ'ας φάη.
 Σ'ας ευχομάστε να μη σφράσσετε
 Τὰ κάλανόμασ ν' αποδιαβάσετε,
 Παρά στη μέση τουσ να ξεραθήτε . . .
 'Από τὰ γέλοια για να χαρήτε.
 Χορουσ και θέατρα και πανηγύργια,
 Και περιπάτουσ, και παρεθύργια,
 Πολλαίσ επίσκεφεσ, πολλα χρισίματα,
 Πολλα φορέματα πλουσία στολίματα,
 Και μαλακόφια και κορδελούλαισ,
 Που να σ'ας κάνουνε σα γαλλοπουλαισ.
 Βέσταισ με φούνταισ, βέσταισ μ' ωρά
 Σαν τουσ διαόλουσ και σαν τι ζ'α.
 Και στα κεφαλια σας πολλα φτερά,
 Να πετουρίζουε πουλιό ψηλά.
 Κόψετε μάλιστα και τὰ μαλλιὰ σας
 Κ' έτσι αερίζουνται και τὰ μυαλά σας.
 Μάχομε κι άλλο πουλιό καλήτερο
 Να σ'ας φιλέψουε πράμμα όμορφότερο,
 Εινε ένα πράμμα σαν κάθε πράμμα,
 Όπ' αν το ειδήτε θα π'ητε θάμμα!
 Όλαισ σας κι' όλοι μας το' πιθυμάμε,
 Και μέρα νύχτα τὰ αποζητάμε . . .
 Εινε ή εύτυχία μας, εινε ή εύτυχία σας
 Εινε το μέλλον μας κ' ή σωτηρία σας,
 Είνε ή έρωσ ή αγαλία ή εύχλια!
ΠΑΡΕΙΣΤΕ, ΠΑΡΕΙΣΤΕ ΓΙΟΓΕΝΤΑΚΙΑ!
ΤΙ ΠΕΡΙΕΓΙΟ ΝΑ ΠΙΝΟΥΜΕ
 Θέλετε όλαισ; . . . πέρσ σταθήτε,
 'Ακούσετέ μας, μίασ κακοφαινεται,
 Πώς εινε πράμμα όπου δε φαίνεται,
 'Αχ! ν' άμπορούσαιμε να σ'ας τή δείξουε,
 Τ'ης γ'ης τὰ σπλάγγνα ήθελ' ανοίξουε,

Λάβετε λίγη ύπομονή,
Και τήνε βλέπετε όντες φανή.
Αχ! να έμπορούσαμε να σās τή δύσομε
Κι άκριβά ας ήθελε τήνε πλερώσουμε!
Μα τή βραχταίει η Άλδιώνη
Και τήνε κάνει στάχτη και σκόνη,
Και με του Πάλμερστων το μακρύ χέρι
Τήνε σκορπάει όπου συμφέρει . . .
Σās τήνε δίνουμε ώσαν εύχη
Μεσ όχτá σπλάγγα μας κι όχτην ψυχή,
Κι ό θεός να κάμη νάν τήνε ιδήτε,
Νάν τή χορτάσετε νάν τή χαρήτε,
Όχι με λόγια, άλλ εν ούσια
Τώρα που έπρόβαλαν τά ΕΞΗΝΤΑ ΤΡΙΑ.

Και σεΐς ΕΞΟΡΙΣΤΟΙ του Βουκεφάλου,
Μήν άκουρμένεστε του ενός και τ' άλλου
Έκειαι; τοή έννοσταις παρηγοριαΐς
Για τέτοιαις άλλαις καταδρομαΐς.
Δέν εΐνε τάχα δόξη μεγάλη,
Μεσ τής ένώσεως τή φρικτή ζάλη,
Νά κατατρέχεστε από έλίγαις
Τής Προστασίας μας ποταπαΐς σπΐγαις;
Δέν εΐνε τάχα τής τυραννίας
Τό στερνό σύμπτωμα τό έργο τοΐ σπίας;
Λοιπόν χαϊρόσατε ψυχομαχάει,
Σαν παρφερέται, και σά λυσάει
Τά στερνά θύματα εσεΐς θενάστε,
Και δέν 'παινέστε και δέν καυχάστε,
Πώς θε να παύση με τό βολόι
Σ' έσās χρονώνε μαρτυρολόι;
Τό δράμα άρχίνησε με Έθνομάρτυρες
Και τό τελειόνετε, Θεατρομάρτυρες,
Μεσ τ' άρχινήσανε κακοί τυράννοι
Μεσ τό τελειόνουε Καρφαλοί Νάνοι!
Θά πάη στο διάολο η κατασκοπία
Τώρα που έπρόβαλαν τά ΕΞΗΝΤΑ ΤΡΙΑ!

Αΐ ΑΡΜΟΣΤΗ μας, καλή χρονιά
Σου εύχομαστε, και 'πιτυχιά
Σ' όποια άλλη θέσι, σε ρίξη η τύχη
Και νάχης σκηπτρο μακρύ μιά πήχη.
'Αν πας σταΐς Ινδιαΐς η στη Μελίτη
Να μη σε σέρνουε από τή μύτη.
Νάχης δλουθε, αν εξα ρ τ η σ ί α
Σα στη δική μας Συμπολιτεία.
Ναύρης γαιδάρους κι άλλου πολλούς
Καθώς στη Ζάκυθο και στους Κορφούς,
Τί να σου δόσουμε, να μās θυμάσαι
Κι όντες εις' έξυπνος, κι όντες κοιμάσαι;
Να μια κοσουνα σε κάθε χρεία σου,
Θά σου θυμάη τή Γερουσία σου.
Και μίξ σου ρίστρα, εΐνε καλή
Να σου θυμάει και τή Βουλή,
Όρσε μιά μόμολα όπουνε ζώ
Κατ' έξοχότητα μιμητικώ

Θά σου θυμάει τσ' Άγγλοϊόνιους
Έκειούς τους φίλους σου τους τρισαιώνειους
Παρ' και μουτζούνα μακρυνά πλατειά
Για να θυμάσαι τον Παντοδά.
Πάρε ένα χοΐρο Ιονικό,
Να μη ξεχάσης το Statu quo,
Για να θυμάσαι, και τα καλά μας,
Πάρε μαζή σου τα κάλανδά μας.
Και αν θέλης νάχης; καλό καμπιόνι
Όχ τα σπανιώτερα, που η χώρα άσκόνει,
Πάρε κοντάσου, πάρε μαζή σου
Τον έπιστήθειον Καρφαλατζή σου . . .
Σου χρησημεύει, γα ό,τι πής
Και σόνε δίνουμε, μισο τιμη σ.
Εμεις ως τόσο σε χαιρετάμε,
Σε καμορόνουμε, και σ' εύλογάμε,
Γιατι μονάχη και μόνη αίτια,
Όπου θα φύγης στα ΕΞΗΝΤΑ ΤΡΙΑ.

ΖΑΚΥΘΙΝΟΙ μου, καλώς όρίστετε,
Τί να σās δόσουμε, μη μās τα στήσετε;
Σκονταύει η γλώσσα μας, ό νούς μπερδεύετα
Μήγαρις ξέρουμε και τί γυρεύετα;
Πώς σās άρέσουνε εΐναι αλήθεια!
Παρά τα μούσουλα τα κολοκύθια!
Κάτου πιθώσατε το Δισγαράσατ
Και πάρτε έτούτα; . . γιά μπουναμά σας,
Μιαλά σās έχουμε εΐνε καλά,
'Από βουβάλλια κι από τραγιά,
Πάρτετα, βάλτετα στα κύκαλά σας,
Κ' εΐνε βαρύτερα όχ τα δικά σας.
Ό Θεός και ό Άγιος να σās φωτήσουν,
Και στην 'Αρρώστιά σας να σās βοηθήσουν!
Μη σά σε βάτραχο-μουμαχία
Ξεντεριστήτε στα ΕΞΗΝΤΑ ΤΡΙΑ!

ΚΕΦΑΛΟΝΗΤΑΙΣ δλαι σας κι δλοι,
Όχ τα χωρεία σας, κι όχ τ' Άργοστόλι.
Τρέξτε έλατε στον μπουναμά
Όπου μοιράζουμε δεξιά ζερβιά.
Νάτε τήν έρωσι! . χαράς στην τύχη σας,
Ματρήσατε τη όλη στην πήχη σας.
Δε σās άρέσει; Εΐναι κοντή σας;
Διαλέξτε' άλλη τής όρεξίς σας.
Εΐσαστε ελεύθεροι για να διαλέξετε,
Μη σās γελάσουνε όμως προσέξετε.
Δειξτε πως εΐσατε και σεΐς γυοι τοΐ . . .
Που δέν τραβήσατε από τ' αυτι,
Και δε γελλέστε, όχ τη φιλία,
Όπου σās δείχουε στα ΕΞΗΝΤΑ ΤΡΙΑ.

Κεφαλληνία τη 31 Δεκεμβρίου 1862.

Ό υπεύθυνος Έκδότης ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΕΡΛΑΗΣ.

Τυπογραφείον « Η ΑΝΑΤΟΛΗ »

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΛ. Σ. Υ. Γ. Φ. 20064

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ